

[Aksel Larsen.]

øjeblikket, og jeg henstiller dette såvel til regeringens som til det kommende udvalgs overvejelser.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg takker for regeringspartiernes, det kommunistiske partis og det ærede medlem hr. Aksel Larsens tilslutning til lovforslaget. Jeg vil også gerne takke det ærede medlem hr. Poul Møller for den saglige stilling, han tog til lovforslaget. Jeg har bemærket den ret betydelige forskel, at medens det ærede medlem hr. Thisted Knudsen på venstres vegne svor på, at man ville gøre alt for at hindre vedtagelsen af et sådant lovforslag, sagde det ærede medlem hr. Poul Møller, at det konservative parti ønskede en grundig behandling; man ønskede alle de oplysninger, som var nødvendige, og så ville man tage stilling. Jeg finder, at det er et fuldstændig forsvarligt standpunkt, man dér har taget.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen mente, at dette lovforslag var meget dårligt forberedt. Dertil må jeg sige: nej, absolut ikke! For det første er der til forslaget knyttet meget udførlige bemærkninger, som historisk gennemgår, hvordan der har været kredset omkring dette spørgsmål i lange tider. For det andet bygger man her på erfaringer; igennem en 40-årig praksis, nemlig lige siden loven af 4. oktober 1919 blev vedtaget, har man solgt jord på jordrentevilkår til oprettelse af husmandsbrug, og ordningen er senere udvidet til også at omfatte jord til landarbejderboliger. Det vil altså sige, at man her står på den sikreste grund, man kan have, når man skal lovgive, idet man har erfaringer for, hvordan den foreslåede fremgangsmåde har virket i praksis. Det ærede medlem er altså helt på vildspor, når han siger, at lovforslaget er dårligt forberedt, at ordningen ikke er undersøgt og ikke er prøvet.

Man er fra alle sider enig om — det er der givet udtryk for i går og igen i dag — at problemet er at fremskaffe jord til boligbyggeri. Nu har regeringen fremsat et forslag, som skulle hjælpe herpå, og de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Alfred Jensen har foreslået ekspropriation og forkørsret, forslag, som vel kunne drøftes.

Nu er der kun de to partier, venstre og

det konservative folkeparti, tilbage; de har ganske vist indrømmet, at det var vigtigt at få fremskaffet jord, men vi venter for-gæves på, at de to partier skal åbenbare noget om, hvordan de har tænkt sig at fremskaffe den. Det har vi hidtil ikke fået noget at vide om; at de to partier ikke vil gå ind i en drøftelse af de forslag, som er fremsat fra regeringens side, deriblandt det, vi drøfter i dag, kan vel betragtes som et tegn på, at de står ret rådvilde på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen fremkom først med nogle indvendinger, hvorved han søgte at afskrække køberne; disse indvendinger gik bl. a. ud på, at køberne skulle svare skatter ligesom alle andre. Ja, naturligvis skal de svare skat ligesom andre jordbesiddere, men det tages i betragtning ved vurderingen. Her er de altså ligestillet med alle andre, så det kan vel ikke afskrække dem; de kan jo heller ikke blive fri for disse skatter ved at købe på anden måde. Modsat søgte det ærede medlem dernæst at forklare, at køb på jordrentevilkår ville være en sådan fordel, så man blev nødt til at oprette et lotteri.

Jeg synes, det ærede medlem modsiger sig selv, når han først siger, at køberne ikke kan være tjent med at købe jord på jordrentevilkår, da de ikke ved, hvornår den bliver vurderet op, så de må betale en højere jordrente, og så bagefter siger, at man må lave et lotteri, for der vil blive et sådant run efter jord på disse vilkår. Disse to synspunkter kan ikke forenes. Jeg håber imidlertid, at der skal blive et ret udbredt ønske om at få jord på disse vilkår; det var jo også meningen, og så har loven opfyldt sit formål. Så bliver det kommunernes opgave at søge at imødekomme behovet i så vid udstrækning som gørligt. Skulle det så vise sig, at denne lovgivning ikke er tilstrækkelig, må vi naturligvis gå videre og prøve at skaffe jord frem, således at behovet kan blive dækket.

Dernæst har man fra flere sider rejst spørgsmålet om kommunernes stilling med hensyn til finansieringen. Jeg forstår, at også de fleste af ordførerne har været klar over, at der er to forhold, der muliggør finansieringen. Kommunen kan frit sammen med køberen aftale, af hvilken værdi jordrenten skal svares, idet der er indført dette nye begreb: jordrenteværdi. Det peger for